

Accidentfer falde bort. Seg vil og kan ikke være med til at klippe en halv eller en hel Million af paa disse Indtægter for Præsterne, naar man blot til Gjengjæld for denne Afklipping af en halv eller en hel Million lavede en særlig kirkelig Fond. Seg tror, der kan drives Afguderit med særlige Fond. Seg skal ingenlunde mistjende, at det ved mange Leiligheder kan have Betydning, at der er særlige Fond, med Hensyn til hvilke det er opstillet, at de fornemlig have visse Diemed at tage Hensyn til; men jeg kan dog ikke andet end minde om, at netop derfor vi tænke os dannet en særlig kirkelig Fond, som bugnede af Penge, og hvori der hvert Aar indgik flere Hundretusinde Kroner, saa turde det ingenlunde være usandsynligt, at, naar der var en saadan særlig kirkelig Fond, vilde man efterhaanden faae Blikket og derefter Haanden vendt derimod, saa det er ikke aldeles sikkert, at dets Liv vil blive overordentlig langt. Man har jo før havt Exempel paa, at særlige Fonds, der have været meget rige, ere blevne tagne i Beslag for Diemed, som have været en hel Del fremmede for Fondenes oprindelige Diemed, og vi have jo ogsaa idag hørt en Røst, der med en Oprigtighed, som jeg paastjønner, har udtalt, at Meningen med denne Operation netop var den, at man vilde se at vinde endel Penge, som kunde bruges til andre end netop til kirkelige Diemed. Seg tror, det er sikkrere ved Lov at binde de Midler, hvorover man kan disponere, til en Anvendelse, som stemmer med den nuværende Anvendelse, og saa ikke at lægge saa overordenlig stor Vægt paa, om der bliver en særlig kirkelig Fond for det mindre Beløb, som maatte blive tilovers, end at lave en kirkelig Fond, som strutter af Millioner, stolende paa, at intet Menneske for Fremtiden vil tænke paa at forgribe sig paa denne særlige kirkelige Fond.

Der er isørigt fra forffjellige Sider fremkommet Udtalelser, der vare rettede imod de Bemærkninger, som jeg gjorde igaar. Naar et æret Medlem har omtalt ikke blot mine Udtalelser her i Thinget, men ogsaa mine Udtalelser i Udvalget samt tillige de mere eller mindre foreløbige Forslag, som ere blevne antydede fra min Side, men som ikke engang ere blevne stillede og derfor heller ikke tagne tilbage, saa anser jeg det for rigtigst at forbigaa disse Udtalelser. Seg anser det for urigtigt, at det ærede Medlem har gjort det, som saaledes er passeret i Udvalget, til Gjenstand for Omtale her i Salen, og jeg vil derfor ikke ved at svare det ærede Medlem følge ham paa denne efter min Mening urigtige Vej. Disse Bemærkninger retter jeg til det ærede Medlem for Hifted Amt (Kavn), og jeg skal kun sige, at hans Referat af, hvad der er passeret, og hans Udtalelser, angaaende de Forslag, som jeg skulde have tænkt paa at stille eller gjort Antydning om i Udvalget, ingenlunde vare forrekte. Det ærede Medlem (Kjær), hvis Oprigtighed jeg yder oprigtig Paa-

stjønne, var mindre billig imod mig, forsaavidt som han i mine Udtalelser igaar troede at finde Bewis for, at jeg nu ikke længere stillede mig saa liberalt overfor denne Reform. (Kjær: Det var i Senhold til de Udtalelser, som vare fremkomne imod det ærede Medlem.) Sa, saa viser det sig altsaa, at det har været saameget mere uheldigt, at det ærede Medlem for Hifted Amt fremkom med disse Udtalelser. Seg tror tværtimod, det maa siges, at netop ved den Maade, hvorpaa jeg har taget denne Sag, har jeg vist min Redebonhed til at ville gaa endnu videre i Smødekommen, end jeg tidligere har gjort. Seg har gjort to store Indrømmelser. Den ene Indrømmelse, som jeg har gjort, er den, at jeg har opgivet, hvad jeg vil kalde Lønning i Byg, og adoperet Principet om fast Pengeløn, og den anden Indrømmelse er den, at jeg har sagt, at jeg for mit Vedkommende under visse Betingelser ikke var en ubetinget Modstander af at opgive Tanken om en særlig kirkelig Fond; men ganske vist, jeg har maattet knytte visse Betingelser til at kunne gaa med til et Lovforslag, som hvilede paa disse Grundfæmninger, og da disse Betingelser ikke hidtil ere komne tilfæde, har jeg derfor ikke kunnet slutte mig til Forslaget, saaledes som det nu i dette Dieblik foreligger.

Ordføreren (Berg): Seg udtalte min Anerkjendelse og Tak til den Side i Udvalget, hvis Ordfører den ærede sidste Læser er, fordi de Herrer havde erklæret sig enige med os i det Princip, at Tjenberne kunne inddrages i Statskassen. Seg skal selvsølgelig sige til, at det var paa visse Betingelser, nemlig paa Betingelsen af Lønningernes Størrelse, hvilket staaer i Betænkningen, baade i Heltallets og Mindretallets Betænkning. Under den sidste Udtalelse af det ærede Medlem var jeg næsten bange for, at jeg skulde komme til at tage denne Anerkjendelse og Tak tilbage. Smiblerit tror jeg dog ikke, at det behøves, thi Kvintessentsen af det ærede Medlems Udtalelser blev dog den samme, som udtryktelig er anført i Betænkningen. Det ærede Mindretals Fortjeneste vil jeg altsaa ikke svække, men opretholde, nemlig at i Principet kunde vi være blevne enige. Der er blot den væsentlige Hindring tilbage, at naar vi skulde gaa ind paa Betingelsen, saa skulde vi gaa ind paa, hvad der staaer i Mindretallets Betænkning, at sætte Totalbeløbet af Lønningerne nogenlunde svarende til det nuværende Indtægtsbeløb med Fradrag af Offer og Accidentfer. Men ærede Medlemmer se jo, at da Pensionerne maa regnes med, vilde der ikke blive Noget til Udviklingen af de kirkelige Formaal eller andre dermed beslægtede Formaal, og saa blev Facit det, som jeg nævnte igaar, at det vilde blive en tom Fond, hvis denne Betingelse skulde esterkommes, og det vilde ganske vist ikke være meget værd at frides om. — Med Hensyn